

Predmet C-428/20

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

11. rujna 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Sąd Apelacyjny w Warszawie (Poljska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

28. kolovoza 2020.

Tužiteljica:

A.K.

Tuženik:

Skarb Państwa

[omissis]

ODLUKA

Dana 28. kolovoza 2020.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny (Žalbeni sud u Varšavi, I. građanski odjel, Poljska) [omissis]:

[omissis]

nakon što je na raspravi održanoj 28. kolovoza 2020. u Varšavi razmotrio

[omissis]

predmet povodom tužbe A.K.

protiv Skarba Państwa (Državna riznica, Poljska) koji zastupa ministar [...]

u pogledu plaćanja

povodom žalbe tužiteljice protiv presude Sąda Okręgowog w Warszawie (Okružni sud u Varšavi, Poljska)

[omissis]

odlučuje:

1. Sudu Europske unije uputiti zahtjev za prethodnu odluku u pogledu sljedećeg pitanja:

Je li, u skladu s člankom 2. Direktive 2005/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o izmjeni direktiva Vijeća 72/166/EEZ, 84/5/EEZ, 88/357/EEZ i 90/232/EEZ te Direktive 2000/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila, država članica koja je utvrdila prijelazno razdoblje za prilagodbu minimalnih iznosa pokrića bila dužna povećati iznose pokrića do najmanje jedne polovine razina koje su utvrđene izmijenjenim člankom 1. stavkom 2. Direktive 84/5/EEZ u roku od trideset mjeseci od dana provedbe Direktive:

– za sve ugovore o obveznom osiguranju motornih vozila koji su na snazi nakon isteka tih trideset mjeseci, uključujući ugovore sklopljene prije 11. prosinca 2009., ali koji su i dalje na snazi nakon tog datuma, u pogledu odštetnih zahtjeva nastalih nakon 11. prosinca 2009.,

– ili samo za nove ugovore o obveznom osiguranju motornih vozila sklopljene nakon 11. prosinca 2009.?

2. Na temelju članka 177. stavka 1. točke 3.¹ Kodeksa postępowania cywilnego (Zakonik o građanskom postupku) prekinuti žalbeni postupak.

[omissis]

OBRAZLOŽENJE [orig. str. 2.]

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Članak 2. Direktive 2005/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o izmjeni direktiva Vijeća 72/166/EEZ, 84/5/EEZ, 88/357/EEZ i 90/232/EEZ te Direktive 2000/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila (SL 2005., L 149, str. 14.; u daljnjem tekstu: Direktiva 2005/14) u vezi s člankom 29. Direktive 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. (SL 2009., L 263, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 114., u daljnjem tekstu: Direktiva 2009/103) u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti.

Članak 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Predmet glavnog postupka

1. Predmet glavnog postupka jest zahtjev protiv Skarba Państwa (Državna riznica) kojim se traži naknada štete prouzročene nepravilnim i nepotpunim prenošenjem Direktive 2005/14.

Činjenično stanje

2. U Poljskoj se 12. listopada 2010. [omissis] dogodila prometna nezgoda [omissis] u kojoj je poginulo 16 osoba, uključujući G.M. i počinitelja nezgode, vozača V. [...] koji je bio osiguran od građanskopravne odgovornosti imateljâ motornih vozila na temelju ugovora o osiguranju sklopljenog na razdoblje od 8. prosinca 2009. do 7. prosinca 2010. s društvom [...] S.A. sa sjedištem u Ł. [omissis].

3. U vezi sa smrću G.M., njezina je kći, tužiteljica A.K., 2. ožujka 2011. prijavila štetu [...] i zahtijevala naknadu neimovinske i imovinske štete. Tijekom postupka likvidacije tužiteljica je od [...] u konačnici primila iznos od 47 000 poljskih zlota na ime naknade neimovinske štete na temelju članka 446. stavka 4. Kodeksa cywilnog (Građanski zakonik) i 5000 poljskih zlota na ime naknade štete za znatno pogoršanje njezine životne situacije na [temelju] članka 446. stavka 3. Građanskog zakonika.

4. U konačnici, [...] je obavijestio A.K. da je iscrpljen iznos pokrića iz police osiguranja od građanskopravne odgovornosti br. [...].

Tužbeni zahtjevi i stajališta stranaka

5. Tužiteljica od Skarba Państwa (Državna riznica) zahtijeva naknadu štete u iznosu od 78 000 poljskih zlota uvećanu za zatezne kamate na ime naknade štete prouzročene nepotpunim prenošenjem Direktive 2005/14. Tužiteljica navodi da bi u slučaju pravilnog prenošenja dobila dodatnih 78 000 poljskih zlota naknade neimovinske štete pretrpljene zbog majčine smrti. Zbog pogrešnog prenošenja uskraćena joj je mogućnost dobivanja te naknade od [...], što znači da je tuženik prouzročio štetu na imovini tužiteljice u navedenom iznosu.

6. Tužiteljica smatra da je poljska država trebala prenijeti odredbe Direktive 2005/14 na način da do 11. prosinca 2009. minimalan iznos pokrića u svim ugovorima o obveznom osiguranju od građanskopravne odgovornosti imateljâ motornih vozila za tjelesne ozljede iznosi 2 500 000 eura po odštetnom zahtjevu. Međutim, Ustawom z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej (Zakon od 24. svibnja 2007. o izmjeni Zakona o obveznom osiguranju, Jamstvenom fondu za osiguranja i Poljskom uredu osiguravatelja rizika u automobilskom prometu i Zakona o djelatnosti osiguranja) opseg zaštite

diferenciran je na način da je razina zaštite žrtava štetnih događaja koji su se dogodili između 11. prosinca 2009. i prosinca 2010. ovisila o datumu sklapanja ugovora o osiguranju. Naime, u tom su razdoblju bili na snazi ugovori sklopljeni od 11. [orig. str. 3.] prosinca 2009. kojima se predviđa minimalni iznos pokrića u iznosu od 2 500 000 eura, kao i ugovori sklopljeni prije 11. prosinca 2009. u kojima je minimalan iznos pokrića iznosio samo 1 500 000 eura.

7. Tuženik Skarb Państwa – Minister [...] (Državna riznica – ministar [...]) zahtijeva da se tužba odbije. Tvrdi da je prenošenje direktive bilo pravilno. Poziva se na načelo *lex retro non agit* i navodi da je Europska komisija vodila postupak protiv Poljske zbog povrede [omissis] [...] koji se odnosio na pogreške u prenošenju Direktive 2005/14, ali Komisija je 28. travnja 2016. donijela odluku o zatvaranju tog postupka. Tuženik smatra da je Komisija stoga zaključila da nije bilo povrede prava Unije.

Relevantne odredbe prava Unije

8. Direktiva 2005/14

Članak 2.

Izmjene Direktive 84/5/EEZ

Članak 1. Direktive 84/5/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

1. Osiguranje iz članka 3. stavka 1. Direktive 72/166/EEZ obvezno pokriva oštećenje stvari i tjelesne ozljede.

2. Ne dovodeći u pitanje bilo kakva viša jamstva koja države članice mogu propisati, svaka država članica zahtijeva da to osiguranje bude obvezno najmanje u pogledu sljedećih iznosa:

(a) kod tjelesne ozljede minimalan iznos pokrića od 1 000 000 eura po žrtvi ili 5 000 000 eura po odštetnom zahtjevu, bez obzira na broj žrtava;

(b) kod oštećenja stvari 1 000 000 eura po odštetnom zahtjevu, bez obzira na broj žrtava.

Ako je potrebno, države članice mogu utvrditi prijelazno razdoblje do najviše pet godina računajući od dana provedbe Direktive 2005/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o izmjeni direktiva Vijeća 72/166/EEZ, 84/5/EEZ, 88/357/EEZ i 90/232/EEZ te Direktive 2000/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila, u kojem trebaju prilagoditi svoje minimalne iznose pokrića iznosima predviđenima u ovom stavku.

Države članice koje odrede takvo prijelazno razdoblje o tome obavješćuju Komisiju i navode trajanje prijelaznog razdoblja.

U roku od trideset mjeseci od dana provedbe Direktive 2005/14, države članice povećavaju jamstva najmanje do jedne polovine razina predviđenih ovim stavkom.”

9. Direktiva 2009/103

Članak 29. Stavljanje izvan snage

Ovim se stavlja izvan snage direktive 72/166/EEZ, 84/5/EEZ, 90/232/EEZ, 2000/26/EZ i 2005/14/EZ, kako su izmijenjene direktivama navedenima u Prilogu I. dijelu A, ne dovodeći u pitanje obveze država članica u odnosu na rokove za prenošenje u nacionalno pravo i primjenu direktiva navedenih u Prilogu I. dijelu B. [...] **[orig. str. 4.]**

Relevantni propisi nacionalnog prava

10. Ustawa z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej (Zakon od 24. svibnja 2007. o izmjeni Zakona o obveznom osiguranju, Jamstvenom fondu za osiguranja i Poljskom uredu osiguravatelja rizika u automobilskom prometu i Zakona o djelatnosti osiguranja) (Dz.U. br. 102., poz. 691., u daljnjem tekstu: Zakon od 24. svibnja 2007.)

Članak 1.

Ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Zakon od 22. svibnja 2003. o obveznom osiguranju, Jamstvenom fondu za osiguranja i Poljskom uredu osiguravatelja rizika u automobilskom prometu) (Dz.U. br. 124., poz. 1152., kako je izmijenjen) izmjenjuje se kako slijedi:

Stavak 1. [...]

Stavak 2. U članku 36. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim: 1. Naknada štete utvrđuje se i isplaćuje u granicama građanskopravne odgovornosti imatelja ili vozača motornog vozila, ali najviše u iznosu pokrića utvrđenog u ugovoru o osiguranju. Iznos pokrića ne smije biti manji od protuvrijednosti u poljskim zlotima:

1. kod tjelesne ozljede – 5 000 000 eura po osiguranom događaju, neovisno o broju žrtava,

2. kod oštećenja stvari – 1 000 000 eura po osiguranom događaju, neovisno o broju žrtava,

a utvrđuje se prema srednjem tečaju koji objavljuje Poljska narodna banka i koji je bio na snazi na dan nastanka štete.

[...]

Članak 3.

Na ugovore o osiguranju sklopljene prije stupanja na snagu ovog zakona primjenjuju se odredbe koje su bile ranije na snazi.

Članak 5.

U slučaju ugovorâ o osiguranju od građanskopravne odgovornosti imateljâ motornih vozila i ugovorâ o osiguranju od građanskopravne odgovornosti poljoprivrednikâ minimalni iznos pokrîća u protuvrijednosti u poljskim zlotima iznosi:

1. za ugovore sklopljene u razdoblju do 10. prosinca 2009.:

(a) kod tjelesne ozljede – 1 500 000 eura po osiguranom događaju, neovisno o broju žrtava,

(b) kod oštećenja stvari – 300 000 eura po osiguranom događaju, neovisno o broju žrtava,

a utvrđuje se prema srednjem tečaju koji objavljuje Poljska narodna banka i koji je bio na snazi na dan nastanka štete;

2. za ugovore sklopljene u razdoblju od 11. prosinca 2009. do 10. lipnja 2012.:

(a) kod tjelesne ozljede – 2 500 000 eura po osiguranom događaju, neovisno o broju žrtava,

(b) kod oštećenja stvari – 500 000 eura po osiguranom događaju, neovisno o broju žrtava, **[orig. str. 5.]**

a utvrđuje se prema srednjem tečaju koji objavljuje Poljska narodna banka i koji je bio na snazi na dan nastanka štete.

11. Kodeks cywilny (Građanski zakonik)

Članak 446. stavak 1. Ako je žrtva umrla uslijed tjelesnih ozljeda ili poremećaja zdravlja, osoba koja je dužna nadoknaditi štetu mora nadoknaditi troškove liječenja i pogreba onomu koji je pretrpio štetu. [...]

Stavak 4. Sud može najbližim članovima obitelji umrlog dodijeliti odgovarajući iznos na ime novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu.

Članak 417. stavak 1. Za štetu nastalu nezakonitim djelovanjem ili propustom u provođenju javnih ovlasti odgovorna je država ili jedinica lokalne samouprave ili druga pravna osoba koja te ovlasti provodi na temelju zakona.

Članak 417.¹ stavak 4. Ako je šteta prouzročena nedonošenjem zakonodavnog akta čije je donošenje predviđeno pravnom odredbom, nezakonitost nedonošenja tog akta utvrđuje sud pred kojim se vodi postupak za naknadu štete.

12. Ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Zakon od 22. svibnja 2003. o obveznom osiguranju, Jamstvenom fondu za osiguranja i Poljskom uredu osiguravatelja rizika u automobilskom prometu) (Dz.U. br. 124., poz. 1152., kako je izmijenjen, u daljnjem tekstu: Zakon o obveznom osiguranju):

Članak 19. stavak 1. Osoba koja ima pravo na naknadu štete nastale zbog događaja koji je obuhvaćen osiguranjem od građanskopravne odgovornosti može izravno podići tužbu protiv osiguravatelja. [...]

Članak 26. stavak 1. Ugovor o osiguranju od građanskopravne odgovornosti imateljâ motornih vozila sklapa se na razdoblje od 12 mjeseci, podložno članku 27.

Dosadašnji tijek građanskog postupka

13. Presudom od 30. svibnja 2016. Sąd Okręgowy w Warszawie (Okružni sud u Varšavi, Poljska) odbio je tužbu. Sud je utvrdio da nije iscrpljen iznos pokrića police br. [...], stoga tužiteljica nije pretrpjela štetu. Sąd Apelacyjny (Žalbeni sud) [omissis] poništio je navedenu presudu i vratio predmet na ponovno odlučivanje. Sąd Apelacyjny (Žalbeni sud) utvrdio je da je iznos pokrića u konačnici iscrpljen te da prvostupanjski sud treba razmotriti prigovor o nepravilnom prenošenju Direktive 2005/14 i utvrditi je li tužiteljica pretrpjela štetu.

14. Presudom od 20. ožujka 2019. Sąd Okręgowy (Okružni sud) ponovno je odbio tužbu.

15. Pozivajući se na članak 417.¹ stavak 4. Građanskog zakonika, sud je utvrdio da se tim odredbama građaninu ne dodjeljuje pravo na zahtijevanje naknade neimovinske štete u slučaju zakonodavnog propusta. Tužiteljica pak, prema mišljenju Sâda Okręgowog (Okružni sud), traži naknadu neimovinske štete, a ne naknadu imovinske štete.

16. Osim toga, sud je utvrdio da je Direktiva 2005/14 pravilno prenesena primjenom dopuštenih prijelaznih razdoblja za povećanje iznosâ pokrića na razinu od jedne polovine ciljanog iznosa i do konačne vrijednosti tih iznosa. Prema

mišljenju Sąda Okręgowog (Okružni sud), obveza povećanja pokrića predviđena Direktivom odnosila se samo na ugovore sklopljene nakon isteka prijelaznih razdoblja, a nije obuhvaćala uvjet povećanja iznosa pokrića u ugovorima koji su sklopljeni prije isteka prijelaznog razdoblja, čak i ako su ti ugovori predstavljali temelj pokrića [orig. str. 6.] osiguranja i tijekom određenog razdoblja nakon isteka prijelaznog razdoblja. Sud se pozvao na načelo pravne sigurnosti, načelo *lex retro non agit* i načelo slobode ugovaranja.

17. Poljski zakonodavac koji je prenio smjernice Direktive u poljski pravni poredak Zakonom od 24. svibnja 2007., koji je stupio na snagu 11. lipnja 2007., iskoristio je svoju ovlast u pogledu prijelaznih razdoblja i predvidio postupno povećanje iznosa pokrića člankom 5. tog zakona kojim se osobito predviđa da u slučaju ugovora o osiguranju od građanskopravne odgovornosti imateljâ motornih vozila minimalni iznos pokrića u protuvrijednosti u poljskim zlotima iznosi:

– za ugovore koji su sklopljeni u razdoblju do 10. prosinca 2009., kod tjelesne ozljede – 1 500 000 eura po osiguranom događaju, neovisno o broju žrtava,

– za ugovore koji su sklopljeni u razdoblju od 11. prosinca 2009. do 10. lipnja 2012., kod tjelesne ozljede – 2 500 000 eura po osiguranom događaju, neovisno o broju žrtava.

18. Stoga je zakonodavac povećao iznos pokrića do jedne polovine razine ciljanog iznosa za ugovore koji su sklopljeni u razdoblju od 11. prosinca 2009. do 10. lipnja 2012. Ugovor o osiguranju od građanskopravne odgovornosti vozila počinitelja nezgode u kojoj je poginula tužiteljčina majka sklopljen je 8. prosinca 2009. Na njega će se primjenjivati članak 5. točka 1. Zakona od 24. svibnja 2007. prema kojem minimalni iznos pokrića kod tjelesnih ozljeda iznosi 1 500 000 eura po osiguranom događaju, neovisno o broju žrtava.

19. Sąd Okręgowy (Okružni sud) smatra da je takvo prenošenje Direktive 2005/14 potpuno, a ne manjkavo.

20. Tužiteljica je podnijela žalbu protiv presude Sąda Okręgowog (Okružni sud) od 20. ožujka 2019. te je osobito istaknula povredu članka 417.¹ stavka 4. Građanskog zakonika zbog toga što je neopravdano utvrđeno da je tuženik pravilno prenio Direktivu 2005/14 u nacionalni pravni poredak.

Obrazloženje upućivanja prethodnih pitanja

21. Sąd Apelacyjny (Žalbeni sud) ističe da je od donošenja presude Suda od 24. listopada 2013. u predmetu C-22/12 nedvojbeno da obvezno osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila mora obuhvaćati naknadu za neimovinsku štetu koju su pretrpjele bližnje osobe žrtava koje su umrle u prometnoj nezgodi, ako je ta naknada neimovinske štete predviđena na ime građanskopravne odgovornosti osiguranika mjerodavnim nacionalnim pravom. Zaštita u tom pogledu obuhvaća svaku osobu koja u skladu s nacionalnim pravom ima pravo na naknadu štete prouzročene motornim vozilima.

22. U poljskom pravu takva je naknada neimovinske štete predviđena člankom 446. stavkom 4. Građanskog zakonika. Naknada neimovinske štete predviđena tom odredbom obuhvaćena je obveznim osiguranjem od građanskopravne odgovornosti imateljâ motornih vozila.

23. Sąd Apelacyjny (Žalbeni sud) smatra da, ako tužiteljica nije primila svoju novčanu naknadu neimovinske štete od [...] zbog toga što je pokriće iscrpljeno, to dovodi do štete na njezinoj imovini koja odgovara razlici između davanja koje je isplatio [...] i davanja koje se duguje. Ako se prigovor u pogledu pogrešnog prenošenja Direktive pokaže točnim, za tako prouzročenu štetu bit će odgovoran Skarb Państwa (Državna riznica) na temelju članka 417.¹ stavka 4. Građanskog zakonika.

24. Sąd Apelacyjny (Žalbeni sud) ističe da je, prema uvodnoj izjavi 10. Direktive 2005/14, njezin cilj osigurati zaštitu žrtava. Sąd Apelacyjny (Žalbeni sud) u Direktivi 2005/14 ne pronalazi nijedan element koji bi išao u prilog tomu da bi povećana zaštita mogla obuhvaćati samo dio žrtava tijekom razdoblja od godinu dana od isteka tridesetomjesečnog prijelaznog razdoblja (i po analogiji, jednu godinu od isteka petogodišnjeg prijelaznog razdoblja). Konkretno, u Direktivi ne postoje odredbe kojima bi se izravno ograničavala obveza povećanja iznosa pokrića samo na ugovore koji su sklopljeni počevši od 11. prosinca 2009., neovisno o ugovorima o osiguranju koji su sklopljeni ranije, ali i dalje su na snazi tijekom određenog razdoblja nakon 11. prosinca 2009.

25. Sąd Apelacyjny (Žalbeni sud) ne vidi razloge koji bi mogli opravdati razlikovanje razine pravne zaštite žrtava u istom razdoblju u različitim prometnim nezgodama, tim više što bi takvo razlikovanje ovisilo o slučaju, odnosno datumu [orig. str. 7.] sklapanja ugovora o osiguranju koji obuhvaća vozilo počinitelja štetnog događaja. Sąd Apelacyjny (Žalbeni sud) ne nalazi argumente koji opravdavaju pravno tumačenje Direktive kojim se omogućuje da istodobno funkcioniraju ugovori u kojima iznos pokrića obveznog osiguranja od građanskopravne odgovornosti iznosi 2 500 000 eura i ugovori u kojima je ono znatno manje, odnosno iznosi 1 500 000 eura.

26. Sądu Apelacyjnemu (Žalbeni sud) ne čini se uvjerljivim to što se tuženik i Sąd Okręgowy (Okružni sud) pozivaju na načelo *lex retro non agit*. Tom se načelu ne protivi izmjena obveznopravnih odnosa koji još traju s budućim učinkom.

27. Pozivanje na načelo pravne sigurnosti u ovom je slučaju također dvojbeno. Naime, dugo razdoblje za prenošenje Direktive i pravo na korištenje prijelaznih razdoblja omogućilo je pravodobno provođenje zakonodavnog postupka na način da stranke ugovora o osiguranju koji su sklopljeni u prosincu 2008. i tijekom 2009. budu svjesne činjenice da će se u pogledu štetnih događaja koji će nastati počevši od 11. prosinca 2009. povećati razina dodijeljene zaštite. To bi omogućilo osigurateljima da prilagode razinu premije osiguranja novom iznosu pokrića. Stoga se uvođenje novog iznosa pokrića u sve ugovore o osiguranju s učinkom od 11. prosinca 2009. moglo provesti uz poštovanje načela pravne sigurnosti.

28. Slijedom toga, Sąd Apelacyjny (Žalbeni sud) sklon je tumačenju članka 2. Direktive 2005/14 koje predlaže tužiteljica.

29. Sąd Apelacyjny (Žalbeni sud) ne dvoji o tome da je rezultat predviđen člankom 2. Direktive 2005/14 obuhvaćao dodjelu određenih prava pojedincima. Cilj te odredbe bilo je povećanje razine zaštite žrtava, među ostalim, povećanjem iznosâ pokrića u ugovorima o osiguranju. Stoga, ako se pokaže da je poljska država nepotpuno, a time i pogrešno prenijela Direktivu, nedvojbeno je ispunjena prva pretpostavka prava na naknadu štete (u tom se pogledu Sąd Apelacyjny (Žalbeni sud) poziva na presudu Suda Europske unije od 19. studenoga 1991. u spojenim predmetima C-6/90 i C-9/90, te ističe osobito tvrdnje iz točaka 33. do 41. te presude). Samo će donošenje odluke o toj pretpostavci dovesti do potrebe da se u postupku pred nacionalnim sudom ispita je li i u kojoj mjeri tužiteljica pretrpjela štetu koja je uzročno povezana s povredom obveze tužene države.

30. Istodobno, Sąd Apelacyjny (Žalbeni sud) ističe da smatra da drugi pravni argumenti Sąda Okręgowog (Okružni sud) nisu valjani. Nema dvojbe da tužiteljica u ovom predmetu zahtijeva naknadu imovinske štete od Skarba Państwa (Državna riznica). Tužiteljica tvrdi da zbog nepravilnog prenošenja Direktive nije mogla dobiti od osiguravatelja daljnju naknadu za neimovinsku štetu koju je pretrpjela zbog smrti majke u iznosu od 78 000 poljskih zlota. Naime, kao što je to naveo prvostupanjski sud, naknada neimovinske štete koju osiguravatelj duguje tužiteljici trebala je nadoknaditi neimovinsku štetu koju je pretrpjela. To ne mijenja činjenicu da je oblik naknade neimovinske štete koji je predviđen poljskim pravom novčana naknada neimovinske štete. Osim toga, treba smatrati da je nepravilno prenošenje moglo uzrokovati materijalnu štetu na tužiteljici imovini u obliku nedobivanja novčane naknade od osiguravatelja. Kvalifikaciji tužiteljčina zahtjeva prema Skarbu Państwa (Državna riznica) kao zahtjeva za naknadu štete ne protivi se činjenica da je izvor novčanih potraživanja koje osiguravatelj nije isplatio tužiteljici bila nematerijalna šteta koja je proizašla iz smrti njezine majke.

31. Budući da Sud Europske unije nije odlučivao o postavljenom pitanju, Sąd Apelacyjny (Žalbeni sud) u navedenim je okolnostima smatrao nužnim prekinuti postupak i uputiti Sudu Europske unije zahtjev za prethodnu odluku u pogledu tumačenja članka 2. Direktive 2005/14.

[omissis]